

РЕШЕНИЕ

№ 2792

гр. София, 24.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 13.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2343** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. с чл. 26, ал. 11 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на И. Г., гражданин на Република С., роден на 21. 03. 1966 г., със съдебен адрес – Б., [улица], ет. 1, чрез адв. У., срещу Отказ рег. № 5364р-1968 / 24. 01. 2023 г. на директора на Дирекция „Миграция“ за предоставяне право на постоянно пребиваване в Република България.

В жалбата се излагат съображения, че е чужденец има адрес на територията на страната, като не е длъжен да пребивава постоянно на него. Сочи се, че изискването за адрес е свързано единствено с място, на което да получава съобщения, но не и постоянно да пребивава там, което било и фактически невъзможно. Излага съображения за нарушения на материалния закон и несъобразяване с целта на закона. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ.

В проведеното съдебно заседание, не се явява и не се представлява, като преди съдебното заседание са постъпили писмени бележки по съществуващото на спора от процесуалния му представител. Претендира разноските по делото.

Ответникът - директора на Дирекция „Миграция“, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че жалбоподателят И. Г., гражданин на Република С., роден на 21. 03. 1966 г., е лице от български произход, което е видно от представеното по делото удостоверение от Агенцията за българите в чужбина.

На 24. 08. 2022 г. И. Г. е подал заявление за предоставяне на статут на постоянно пребиваващ чужденец, на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, като са приложени изискуемите документи.

По повод на подаденото искане е извършена проверка на 03. 11. 2022 г. на декларирания от чужденеца адрес на пребиваване, за което е съставена докладна записка рег. № 5365р-2329 / 04. 11. 2022 г.

Изготвено е становище рег. № 5365р-2550 / 29. 11. 2022 г. с мнение да се откаже разрешение за постоянно пребиваване, тъй като лицето е декларирало неверни данни относно адреса на пребиваване.

С Отказ рег. № 5364р-1968 / 24. 01. 2023 г. на директора на Дирекция „Миграция“, е отказано исканото разрешение за предоставяне на постоянно пребиваване в Република България на чужденеца. Отказът е връчен на 16. 02. 2023 г. на пълномощник.

С жалба постъпила на 28. 02. 2023 г. на електронната поща на АССГ и подписана с електронен подпис, видно от отбелязването върху нея, е оспорен отказа по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената заповед, е издадена от компетентен орган – директора на дирекция „Миграция“ – МВР, съобразно разпоредбата на чл. 25, ал. 3 от ЗЧРБ.

В случая е безспорно, че чужденецът е от български произход, поради което принципно има право да получи разрешение за постоянно пребиваване на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ. Към подаденото заявление, са приложими необходимите документи, като в съответствие с чл. 11, ал. 5 от ППЗЧРБ е представен и трудов договор с „Никлеон БАУ“ ЕООД.

Като мотиви за издаването на обжалвания административен акт, е посочено че след извършената проверка на декларирания адрес на пребиваване е установено, чужденецът не пребивава на този адрес, поради което е декларирал неверни данни.

Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗЧРБ, отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в случаите по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 19 - 23 и 26.

На основание чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ, отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни.

В конкретния случай, е безспорно, че И. Г. е посочил, в подаденото заявление, че ще пребивава на адрес – [населено място], [улица], ет. 1, като е представил и нотариално заверена декларация от собственика на апартамента – Л. Ж. Л., че същата му го предоставя за ползване и е съгласна да бъде адресно регистриран на този адрес.

Видно обаче от докладна записка рег. № 5365р-2329 / 04. 11. 2022 г. при извършената проверка на адрес [населено място], [улица], ет. 1, е установено, че собственичката Л. Л. е сключила 6 бр. договори за наем с чужди граждани, като единствено Д. от С.

живее там, а останалите чужденци е виждала само при сключването на договорите и същите не живеят там. Тези факти се потвърждават и от представените от Л. Л. обяснения.

Съгласно чл. 34, ал. 1, т. 3 ППЗЧРБ към заявлението до дирекция "Миграция" се прилагат доказателства за осигурено жилище.

В случая декларацията не е попълнена от жалбоподателя, в този смисъл не е налице документ с невярно съдържание, но според настоящия състав, по този начин са декларирани неверни данни.

Действително, няма изискване чужденецът постоянно да пребивава на декларирания адрес, но при извършената проверка безспорно е установено, че чужденецът въобще не живее на посочения адрес, като наемодателката го е видяла единствено при подписването на договора за наем. При това положение, безспорно са налице неверни данни, тъй като изначално е установено липсата на намерение да се ползва декларирания адрес.

Освен това, видно от представените страници от националния паспорт на чужденеца са положени множество печати за влизане и излизане от територията на Република България, като всичките са в рамките на 2-3 дни, поради което няма как да изпълнява трудовите си задължения по представения трудов договор, според който се изисква ежедневно полагане на труд в рамките на 8 часа, което отново не е изпълнено.

Видно е, че както декларирания адрес, така и представения трудов договор само формално доказват присъствието на чужденеца на територията на страната, като очевидно същите са фиктивни и безспорно представляват неверни данни по смисъла на чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ.

При това положение се налага извода, че И. Г. е декларира невярни данни, поради което по отношение на него са налице предпоставките на чл. 26, ал. 1, вр. ч. 10, ал. 1, т. 3 от ЗЧРБ за постановяване на отказ за предоставяне право на постоянно пребиваване в Република България.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, каквото искане е своевременно направено, определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. По делото е проведено само едно съдебно заседание, като съобразно факта че се касае за спор без материален интерес и не се касае за производство отличаващо се с фактическа или правна сложност, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, а именно – 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Г., гражданин на Република С., роден на 21. 03. 1966 г., срещу Отказ рег. № 5364р-1968 / 24. 01. 2023 г. на директора на Дирекция „Миграция“ за предоставяне право на постоянно пребиваване в Република България.

ОСЪЖДА И. Г., гражданин на Република С., роден на 21. 03. 1966 г., да заплати на Дирекция „Миграция“ – МВР, юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 (сто) лева

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: